

Θέμα : Απόκτηση της συλλογής Κωστάκη

1. Στους καταλόγους του Υπ. Πολιτισμού αναφέρονται ως καταγεγραμμένα 1272 έργα και αντικείμενα πορσελάνης της συλλογής από τα οποία μερικά έχουν σημείωση “εκτός λίστας”. Στον κατάλογο οικονομικής εκτίμησης έχουν καταγραφεί 746 με τις εκτιμήσεις των τεσσάρων ειδικών, που πάντως δεν είναι πλήρεις. Στο συμπληρωματικό κατάλογο έχουν εκτιμηθεί οικονομικά, μόνο από την πινακοθήκη Τρετιάκοβ της Μόσχας, 233 έργα του Nikritin και 16 πορσελάνινα αντικείμενα.

2. Οι εκτιμητικές εκθέσεις των πέντε ειδικών πιστοποιούν τη μεγάλη σημασία της Συλλογής για την παγκόσμια τέχνη και την Ελλάδα, βασίζονται δε, ως προς την πιστοποίηση της γνησιότητάς της, στο γεγονός ότι τα έργα αγοράστηκαν από “πρώτη πηγή”. Η μόνη επιφύλαξη για την πατρότητα ορισμένων εκφράζεται από την ειδικό της πινακοθήκης Τρετιάκοβ για έργα δευτερεύουσας, όπως αναφέρεται, σημασίας. Από τις εκθέσεις προκύπτει ότι, γενικά τα έργα της Ρωσικής πρωτοπορίας έχουν υποστεί εκτεταμένες αντιγραφές. Διαφαίνεται επίσης η σχετική έλλειψη έργων αναφοράς, πιλοτικού χαρακτήρα καθώς και η μη ολοκλήρωση των μελετών για την επιστημονική αποσαφήνιση των στοιχείων που χαρακτηρίζουν το συγκεκριμένο εικαστικό ρεύμα.

3. Με βάση το υλικό του Υπ. Πολιτισμού και τις προκαταρκτικές συμφωνίες πρέπει να δοθεί έμφαση, κατά τις διαπραγματεύσεις για την οριστική συμφωνία απόκτησης, στα εξής: α) αν οι εκτιμητές και οι ειδικοί μουσείων ερεύνησαν εμπεριστατωμένα τη γνησιότητα των έργων με τη συνδρομή συνεργατών του υπουργείου, β) αν η εταιρεία Art Co παρείχε όλες τις σχετικές πληροφορίες για την “τύχη” των έργων όσο βρίσκονταν στην κατοχή της, γ) πώς θα συναιρεθεί η οικονομική εκτίμηση των έργων όπου υπάρχει μεγάλη απόκλιση μεταξύ των ειδικών, και δ) αν είναι από τώρα αναγκαία η επιλογή από κοινού ενός τελικού ειδικού εκτιμητή.

4. Σχετικά με το περιεχόμενο της σύμβασης πώλησης πρέπει, μεταξύ άλλων, να συμπεριληφθούν: α) πρόβλεψη για την περίπτωση που θα προκύψει μετά την αγορά θέμα γνησιότητας μέρους των έργων, β) εκτός από τη ρήτρα για το εφαρμοστέο δίκαιο (ελληνικό), και ρήτρα αρμοδιότητας των ελληνικών δικαστηρίων

ή διαιτησίας του Διεθνούς Εμπορικού Επιμελητηρίου, και γ) η ισχύς της ελληνικής μετάφρασης της συμφωνίας.

Αθήνα, 19 Μαΐου 1999

dis.M(5)/EI/Sillogi.doc/19.5.99/p.1-2/γρ